

РЕШЕНИЕ

№ 25248

гр. София, 28.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 17.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **8181** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от С. Ф. К., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4, против Решение № 2153-21-162/19.07.2024 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 1012-21-697 от 24.06.2024 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/2 от 31.05.2024 г. на Ръководител на „Пенсионното осигуряване“ в ТП на НОИ С. – град.

Жалбоподателят претендира отмяна на обжалвания административен акт, като инвокира наличието на основание по чл. 146, т. 4 АПК. Твърди, че в случая е нарушена разпоредбата на чл. 99, ал. 2 КСО. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата. Излага доводи за нарушение на материалния закон досежно началния момент на изплащане на пенсията.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. – град, чрез юрк. П. оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на жалбата.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, че въз основа на Заявление № 2113-21-488/01.06.2021 г. на жалбоподателя С. Ф. К., с Разпореждане № [ЕГН]/2, считано от 23.06.2021 г., е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в минимален размер, до определяне на действителния ѝ размер по КСО.

С Разпореждане № [ЕГН]/8/19.08.2021 г. пенсията е изменена като е определена в действителен размер.

След представяне на нови доказателства от жалбоподателя за внесени осигурителни вноски е извършена повторна проверка от дирекция „краткосрочни плащания и контрол“ за осигурителен стаж и осигурителен доход на самоосигуряващо се лице за периода от 01.01.2016 г. до 31.01.2021 г. Издадена е служебна бележка № КВ-5-21-01586720/29.04.2024 г. (л.113), според която за времето от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. има внесени осигурителни вноски, поради което е зачетен осигурителния стаж и доход за периода, а за периода от 01.01.2021 г. до 31.01.2021 г. не са налице внесени осигурителни вноски, поради което стажът и дохода не са зачетени.

С Разпореждане № [ЕГН]/2 от 31.05.2024 г. (л.118) личната пенсия на С. Ф. К. е изменена, считано от 01.02.2024 г. – от датата на заявление за преразглеждане на новите доказателства за осигурителен стаж и доход на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО, като е зачетен осигурителен стаж от първа категория 07 години 08 месеца и 00 дни, осигурителен стаж от трета категория 35 години 07 месеца и 27 дни. Общият осигурителен стаж превърнат към трета категория на осн. чл. 104 КСО е 48 години 05 месеца и 07 дни. Базисен период за времето от 01.09.1984 г. до 31.08.1987 г. с общ осигурителен доход 13 113 и за времето от 01.01.1997 г. до 31.12.2020 г. с осигурителен доход 111 057.41 лв. Индивидуалният коефициент, от който е изчислена пенсията е 0.915.

Разпореждането е обжалвано по административен ред с жалба вх. № 1012-21-697 от 24.06.2024 г.(л.121), въз основа на която е издадено процесното решение.

Решението е връчено на 08.08.2024 г. (л.125).

При така установената фактическа обстановка, съдът намира жалбата за неоснователна, поради следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на законите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 1, б. „а“ КСО, съгласно Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ (л. 124) и Заповед № 1015-21-22/19.01.2024 г. (л.123). Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган е издадено и Разпореждане № [ЕГН]/2 от 31.05.2024 г., видно от приложената Заповед № 1015-21-92/11.03.2020г. на директора на ТП на НОИ за определяне на длъжностно лице по чл. 98, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 99, ал. 1 КСО (л.120).

В хода на административното производство не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, като акта е постановен в съответствие и с материалния закон.

Фактическата обстановка е правилно установена от административния орган и не е спорна по делото.

Спорен е въпроса дали законосъобразно е упражнено правомощието на органа по пенсионното осигуряване досежно момента, от който следва да се изплаща пенсията на жалбоподателя в действителен размер.

Съгласно чл. 99, ал. 1, т. 1, б. „а“ КСО влязлото в сила разпореждане по чл. 98 може да се измени или отмени от органа, който го е издал по заявление на пенсионера - когато същият представи нови доказателства за осигурителен стаж и/или осигурителен доход, придобит преди пенсионирането, извън случаите по чл. 70, ал. 17.

От доказателствата по делото се установява, че от жалбоподателя е подадена молба вх. № 1012-21-436/18.04.2024 г. (л.105), с която е поискал да бъде преизчислен индивидуалния му коефициент. Във връзка с молбата е извършена повторна проверка за потвърждаване на данните за окончателния осигурителен доход за периода от 01.01.2016 г. до 31.01.2021 г. Издадена е служебна бележка и Констативен протокол (л.112 и л. 113). Въз основа на тях е издадено и процесното разпореждане.

Съгласно чл. 99, ал. 3 КСО в случай, че в срока за обжалване на разпореждането са представени нови доказателства за осигурителен стаж, осигурителен доход, гражданско състояние и други, разпореждането се отменя или изменя от датата на отпускането, промяната или отказа за отпускане на пенсията.

Пенсията на жалбоподателя е отпусната с Разпореждане № [ЕГН]/2 в минимален размер, а с Разпореждане № [ЕГН]/8/19.08.2021 г. е определен действителния ѝ размер. Това разпореждане е влязло в сила на 15.01.2024 г., когато е влязло в сила Решение № 391/15.01.2024 г. на ВАС. След постановяването му разпореждането е стабилен административен акт и въпросът с висящността му е решен. Подадената от жалбоподателя молба е от 18.04.2024 г., което е извън срока по чл. 99, ал. 3 КСО, поради което правилно и законосъобразно пенсията е определена да се изплаща в този ѝ размер считано от 01.02.2024 г., а не от датата на подаване на заявлението – 01.06.2021 г. Не са били налице основанията по чл. 99, ал. 3 КСО, даващи възможност за изменение на разпореждането за отпускане на пенсията преди същото да е влязло в сила, тъй като в релевантния срок С. К. не е посочил и представил нови доказателства за осигурителен стаж, осигурителен доход и др., както и нови обстоятелства, различни от вече заявените и проверени от пенсионните органи.

Горното мотивира извод за неоснователност на жалбата и нейното отхвърляне. Решението не страда от твърдените пороци, като е постановено при липса на съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Предвид изложеното и с оглед изхода на делото, претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника се явява основателна. На основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника се дължат сторените и своевременно поискани разноски за юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя в размер от 100 лв.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на С. Ф. К. срещу Решение № 2153-21-162/19.07.2024 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 1012-21-697 от 24.06.2024 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/2 от 31.05.2024 г. на Ръководител на „Пенсионното осигуряване“ в ТП на НОИ С. – град.

ОСЪЖДА С. Ф. К. да заплати на ТП на НОИ С. – град сума в размер на 100 лв., представляваща разноска за юрисконсултско възнаграждение.
Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: